

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-05-9697 אשר נ' אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

לפני כבוד הרשם בכיר אריה דורני-דורון

התובעת : נופר אשר

נגד

הנתבעת : אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

פסק דין

1. בפניי תביעה על סך : 3,000 ₪, בגין משלוח הודעות פרסום בניגוד לסעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב – 1982 (להלן "החוק").
2. המדובר בשלוש הודעות וואצאפ שתוכנן אינו במחלוקת ומועדיהן אינם במחלוקת, היה בהן אפשרות הסרה שלא מומשה, ואלו נשלחו לנייד הסלולארי של התובעת- עורכת דין במקצועה בשם אחר " מיכל " .

טענות הצדדים :

3. התובעת טענה בכתב תביעתה, כי לפני שליחת הודעות אלו, ייצגה לקוחה מסוימת בנוגע לדיוור לא חוקי (ספאם) בדרישה מהנתבעת לקבלת פיצוי, התובעת עורכת דין נופר אשר עמדה בקשר עם בא כוח הנתבעת ובאה עמו בדברים, דרישת הלקוחה נדחתה על ידי הנתבעת, אלא שמיד לאחר מכן " באופן הזוי " כך בדבריה , החלה הנתבעת לשלוח הודעות לתובעת עצמה ב15.8.17. בכתב התביעה, ציינה כי פנתה לבא כוח הנתבעת במכתב לעניין זה ב28.8.17, כי סבורה הייתה שמדובר במעידה, ולמרות המכתב , המשיכו לזרום אליה ההודעות .. עוד טענה התובעת כי שלוש ההודעות הן הודעות דיוור ופרסום.
4. הנתבעת טענה, כי התובעת עצמה -עו"ד נופר אשר פנתה לנתבעת תוך הצגת עצמה בשם " מיכל " השיחה הוקלטה , ביקשה להתעניין במוצרי הנתבעת , ולאחר מכן קבלה את ההודעות עם אפשרות להסרה. לטענתה, כל עוד התובעת לא הסירה עצמה למרות פנייתה היוזמה כלקוחה מתעניינת, הנתבעת עומדת בדרישות החוק בהתאם לסעיף 30 א ג' לחוק .
5. לעניין זה, ציינה התובעת בדיון בו לא הכחישה השיחה היוזמה , כי הנתבעת גם לפי אותה שיחה , לא עמדה בדרישת החוק שכן הנציג לא אמר לה , כי הפרטים ישמשו למשלוח הודעות

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-05-9697 אשר נ' אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

פרסומת, ובכך לא קנתה הנתבעת הזכות למשלוח ההודעות. הנתבעת ציינה, כי מדובר בתיקון לחוק, ודרישה זו להודעה כי הפרטים ישמשו להודעות פרסומת לא הייתה חלק מדרישות החוק במועד משלוח ההודעות.

6. עוד טענה הנתבעת כי ההודעה הראשונה אינה פרסומת ורק שתי האחרות הודעות פרסומת, וכאמור כולן כחוק.

הדין:

סעיף 30 א(ג) לחוק קובע כדלקמן:

"(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

"(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

דיון והכרעה:

לאחר ששקלתי הטענות והראיות, החלטתי לקבל את התביעה באופן חלקי וזאת מהנימוקים דלהלן:

7. ראשית, לא מצאתי מקום להבדיל בין הודעה על כוונת דיור עם שם המפרסם והרעיון העומד מאחוריו למרות אפשרות "הסר", לבין פרסום ממש הקורא לעשות שימוש במוצר או המדרבן לצרוך מוצר – הכול פרסום הוא. הפנייה הראשונה לעסק מותרת בניסוח הצעה לדוור, אלא שכאן מדובר בפנייה "למיכל" דהיינו לשם פרטי של לקוחה המתעניינת או לא, כפי שיבואר, ולא לעורכת הדין כעסק. יתכן שיהא בכך כדי להצביע על ניתוח אחר כפי שיבואר בהמשך.

8. לפיכך, ראיתי את כל שלוש ההודעות כהודעות דיור ופרסום, אלא שהשאלה היא האם היה מותר לשלוח אותן אם לאו.

אי עמידה בדרישות החוק – היא אכן הבוחן לקביעת הזכות העקרונית:

9. מתמלול השיחה לא עולה הודעת הנציג, כי הפרטים שנמסרו לו על ידי התובעת ישמשו למשלוח הודעות. דווקנות התנאים, ותכליתם, באו כדי למנוע מצב לפיו, כל שיחת טלפון למוקדן או לעסק פרשנותם, הסכמה למשלוח דיור. זאת, למרות, שהמחוקק הקל על עסקים שפונים אליהם לקוחות, ולא עמד על

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-05-9697 אשר נ' אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

הדרישה הבסיסית להסכמה מפורשת בכתב, כלפי מי שמקיים משא ומתן, או תחילתו של משא ומתן ולעניין זה "התעניינות" מהווה תחילתו של משא ומתן.

10. התנאי המשני המצטבר הנוסף ולפיו: " .. והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב); - לא התמלא. זו עובדה. משלא עמדה הנתבעת בדרישות המקנות הזכות לחריג, המסקנה היא – קיומו של איסור הדיוור.

" גם וגם "

11. מנגד, בתמלול השיחה לה האזין בית המשפט בדיון, של התובעת אל נציג המוקד הטלפוני, שלא ברור, מה הבין ועד כמה הבינו אותו מי שקיבלו ממנו המידע הקצר, עולות תשובות התובעת ככאלו העלולות ליצור רושם מטעה:

" את לקוחה קיימת? ת? לא. ש. מתעניינת? ת. כן. ... (עמ' ש 17) .. את לא מתעניינת כמו שאמרת לי בהתחלה? ..ת. זה גם וגם... (עמ' 3 ש 5-7) ...מיכל: אז רגע יחזרו אליי? נציג: כן "

12. גם ולו הייתי סבור, כי אין מדובר בפנייה למשא ומתן של " מתעניינת ", ואין מדובר בהתעניינות " גם וגם ", נוכח חלק מאמירות התובעת, כי אינה מעוניינת ליתן פרטים, וכל חפצה הוא קבלת פקס, (עמ' 1 ש 19 עמ' 2 ש 2), גם אז מסקנתי הייתה דומה, משום שקיימת האפשרות אותה העניקה התובעת, שמדובר במתעניינת לא ברורה, שלפי דבריה כבר נוצר קשר של " פנייה קודמת" עליה לא ידוע דבר .., ויש בעמימות, בהעדר הבהירות המצופה מעורכת דין, הטעייה מסוימת בשרשרת העברת הבקשה והפרטים לשירות לקוחות של הנתבעת.

13. זאת ועוד, התובעת לא מזדהה כעורכת דין, יתכן, כי הסיבה לכך היא שהודעה ראשונה לעורכת הדין הייתה נחשבת ל"עסק" הפוטר מחיוב הצעה לדיוור.

14. התובעת עורכת דין במקצועה פונה לנציג מוקד טלפוני, כשבידה טלפון ומייל של עורך דין היועץ המשפטי או בא כוח הנתבעת, מציגה עצמה בתשובה כמישהי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-05-9697 אשר נ' אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

בשם "מיכל" לשאלתו הצפויה של נציג השירות הטלפוני, ולו לא הייתה השיחה מוקלטת, לא היה יודע איש, כי התובעת יזמה שיחה והשאירה מספר נייד סלולארי אצל הנתבעת, תוך יצירת רושם סביר שיחזרו אליה - גם - כלקוחה.

15. אלמלא כתב ההגנה, היה נוצר הרושם, כי הנתבעת בחרה בחוסר תום לב באצטלה של "טעות" של שם אחר, בתובעת שמעולם לא פנתה לשירותיה. מפגש האינטרסים במיקום ובזמן הצמיח פרסום פסול שתרמה לו גם התובעת בהתנהגותה.

16. התובעת לא ציינה בסעיף 6,7 לכתב תביעתה מאומה אודות פנייתה היזומה לנתבעת בשם בדוי "מיכל" בשיחה שקדמה להודעות. התובעת כתבה, כי היא התנהלה כעורכת דין, בעוד שהשיחה הייתה כמיכל המתעניינת במוצר ("גם וגם") ויש קושי לראות שיחה זו, כהתנהלות מקצועית בלבד.

17. התובעת לא הגישה כתב תשובה לכתב ההגנה, והיה ניתן לראות בעובדות הנזכרות בכתב ההגנה המתחם יריעת המחלוקת, עניין המטיל הנטל להוכיח אחרת על התובעת אודות עובדת פנייתה והתעניינותה במוצר. התובעת אינה מדייקת לעניין פנייתה (פרוטוקול עמ' 1 ש 26-30 וכן בקשתה מיום 4.9.18).

18. התובעת הקובלת על התופעה לא הסירה בלחיצת "הסר" אף לא הודעה אחרת. אין חובה שכזו, אך במכלול בחינת התנהגות התובעת, ניראה כי הדבר עולה בקנה אחד עם המסקנה, כי גם לתובעת תרומה לכשל הנתבעת, כאשר פנייתה בהסתרת זהותה, ובאופן ניסוחה, חוטאת לרעיון הלקוח האקראי, עליו יש להגן בפן ההרתעתי המבוקש במגמת פסיקתו של בית המשפט העליון.

19. גם אם ביקשה עורכת הדין לקבל פרטי נתבעת, יכולה הייתה לענות אחרת, להיזהר ממה שעלול להתפרש כהתעניינות ולחץ לקשר, ולהזדהות כעורכת דין שמבקשת פרטי החברה. התובעת ככל הנראה ידעה, כי פנייתה לבא כוח הנתבעת לבקש פרטי ההנהלה ישירות היא בעייתית במובנים נוספים.

20. יתכן שהתובעת סברה, כי היא חייבת להיות "מיכל" ולשדר מעט התעניינות של לקוחה פוטנציאלית-שהרי אם תפרט עניינה, שגם הוא לא ברור, סביר כי השיחה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-05-9697 אשר נ' אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

תסתיים בלא כלום – הנציג הטלפוני התחלף . הנציג הטלפוני וכמוהו רבים מתחלפים. זהו המתכון לתקלות.

21. עו"ד נופר אשר , בסעיפים 6,7 לכתב התביעה מציינת משלוח " הודעות " אליה שלאחריהן בא מכתבה לעורך הדין ב28.8.17 ולאחר מכן - משלוח הודעות נוספות . אלא , שהתובעת , לא דייקה במועדים לא בכתב התביעה ולא בדיון . בדיון ציינה התובעת את מועדי 3 ההודעות : 15.8 , 20.8 , 25.8 (פרוטוקול עמ' 1 ש 15) . יש להניח כי מדובר בטעות הקלדה או שגיאה תמה של התובעת , לעניין ציון השנה כי כל המסמכים כולל הודעות הדיוור מתייחסים לשנת 2017 , אך התובעת גם שגתה בעניין מועד ההודעה האחרונה 25.8 , ולעניין השנה טעתה גם בכתב התביעה , ושוב בית המשפט מוכן לקבל את זה שמדובר בטעות סופר .

22. בכל מצב לפי המועדים במסמכים ובוואצאפ , כל ההודעות היו לפני משלוח המכתב מושא טענתה בכתב התביעה . גם אם שגתה התובעת במועד האחרון (28.8.17 במקום 25.8.17 בדיון) , התובעת צירפה צילום הודעות הוואצאפ כולן עם ציון שעה למעט האחרונה בה הצילום קטוע... , כי האחרונה היא ב28.8.17 שהוא מועד המכתב ב28.8.17 . המכתב נשלח במייל בערב בשעה 19:34 -דהיינו כל ההודעות מושא התביעה , הינן כתוצאה משיחת הטלפון של " מיכל " – התובעת – עורכת הדין אשר נופר , ב28.6.17 ללא כל אפשרות הנתבעת לדעת , כי יש להסירה או ללא האפשרות להסירה בזמן סביר והמכתב לא בא אלא אחריהן ב28.8.17 בשעה 19:34 . המסקנה היא שטענת התובעת ל" הודעות " מושא התביעה לאחר מכתב ההתראה אינה נכונה .

23. התובעת הינה עורכת דין במקצועה , תיק בו היא מטפלת נמצא על שולחנו של בא כוח הנתבעת , והיא פונה לטענתה בשם בדוי לנציג מוקד טלפוני בדרגה נמוכה... היא מכירה היטב את הדרך הראויה למשלוח מכתב רשום בדואר רשום בשליח ובמסירה כדין . התנהלותה מול עורך הדין זהבי קדמה בהרבה .

24. יש להניח כי לו הייתה מציינת בפני הנציג הטלפוני , כי היא עורכת דין ומבהירה בבהירות שאינה לקוחה מתעניינת , היה זה נזהר , וכמוקדן שאינו אמור לנחש כי " מיכל " אינה מעוניינת בקשר גם לעניין המוצרים , היה מוסר עובדה זו , וספק אם הייתה נוצרת התקלה . תרומתה של התובעת לכשל הנתבעת , עדיין יש בה כדי להביא לשיקול דעת במכלול תכליות החוק באשר לגובה הפיצוי .

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-05-9697 אשר נ' אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

25. יובהר כי בית המשפט כמדיניות שיפוטית אינו מעוניין לתמרץ משחקי מזל של שיחות " גם וגם " ובכך לפגוע במאבק הנדרש בדיוור הבלתי החוקי, באמצעות תמריץ להכשלה, אך עדיין המגמה בפרשנות סעיף 30 א(י) (3) לחוק היא לייצר הרתעה לתכלית החוק, וההקפדה על תגיותיו לתכליתו היא אבן הבוחן לקביעת האיסור וההיתר בדין, הזכות לפיצוי אם לאו, ורק אחר כך יש לבחון גובה הפיצוי בנסיבות. ברור שהנציג לא הבהיר, כי ייעשה שימוש בפרטי הנייד הסלולארי להודעות, ובכך קמה הזכות לפיצוי. מכאן ועד לקבלת מלוא הסכום במקרה זה רחוקה מאד הדרך בהתנהלות ומצגי התובעת האמביוולנטיים.

26. זאת ועוד, יש להקפיד שלא כל מספר נייד סלולארי אצל נציג מוקד טלפוני הוא נכס לאו בר שחרור לצרכים שיווקיים פסולים, אך מנגד " לפני עיוור לא תתן מכשול ". תכלית השיחה עם הנציג יכולה הייתה להיות באופן שאינו משתמע לשתי פנים. התובעת בחרה אחרת.

27. במכתב מ-28.8.17 מציינת עו"ד אשר נופר התובעת לעו"ד זהבי בא כוח הנתבעת כי, הלקוחה שלו שלחה לה הודעות " ספאם " בשם אחר, עורך הדין אינו יודע באותה שעה, כי מי שגרמה למשלוח הודעות לשם " מיכל " היא התובעת בעצמה על ידי פנייה יזומה, אותה לא ציינה בכתב התביעה במפורש, אלמלא התגלתה והוצפה בכתב ההגנה.

28. תום הלב מסוכך מעל החוקים כולם ובכללם חוק התקשורת. בית המשפט אינו מקל ראש לא במהות אך גם לא בדרך. הנתבעת כשלה בהקפדה על הוראות החוק, התובעת אף היא כשלה בתרומתה לתוצאה זו בדרך בה התנהלה בשיחה עם נציג השירות הטלפוני.

29. בנסיבות האמורות, ובמכלול השיקולים שנקבעו בפסיקה לרבות המקרים בהם יש לשקול הפחתת סכום הפיצוי בנסיבות המתאימות ובמקרים המתאימים במסגרת הפרמטרים שנקבעו, ומקרה זה אחד מהם, החלטתי לפסוק רק 500 ₪ לכל הודעה שה"כ: 1,500 ₪.

30. בנסיבות העולות בניתוח הסיבות לפיצוי המופחת לעיל, והנוגעות להיבטים ראייתיים והמצופה במסגרתם ולא אאריך, לא מצאתי מקום לפסוק, אלא הוצאות רגילות אף מופחתות מעט בסך: 500 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18-05-9697 אשר נ' אל.טי. - פאוור טכנולוג'יס בע"מ

31. לאור האמור הריני מורה כדלקמן :

- א. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 1,500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד מועד פסק הדין .
- ב. הנתבעת תשלם לתובעת בנוסף 500 ₪ הוצאות משפט .
- ג. הסכום הכולל ישולם תוך 30 יום שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.
- ד. זכות הצדדים להגיש בקשת רשות ערעור בפני בית המשפט המחוזי תוך 15 יום.

בית המשפט מודה לצדדים על נכונותם המכובדת להידבר, בנסיבות המיוחדות של המחלוקת בתיק זה .

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים בדואר רשום .

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

אריה דורני-דורון, רשם בכיר

